

и тогава бащата казаах всичко наредъ
за сынъ-тъ си, какъ че на други Богъ са
быах кланяах.

Тогава Кадѣа та право от-сѣдѣахъ, като
быах повиканъ и сынъ-тъ тамъ; тѣй: „а-
ли, какъко то е татко ти, до сега вѣрбѣахъ
и дръжаахъ, ке дръжишъ и вѣрбѣаши и
ты: али на, ако некеши; то, въ негѣбѣю
къю нема вече да сѣдишъ, нито ке да
са наричаши вече неговъ сынъ.“

И, заю то Протестански тѣ книги (кон-
то са ги прѣснааы иъзъ Българіа), хѣахътъ
и ѹкорѣхътъ всѣкѣй обрадъ на Правосла-
вны тѣ: Иконы тѣ хѣахътъ; Кръста: на
свѣщы тѣ гдѣто ги нааимъ въ църква,
на тіміама, на Причащеніе то, на Исповѣ-
даніе то и на всичко: И заради това, иаи
книгитѣ имъ да горимъ въ огнь, като
едны вѣдители и скѣрны; иаи пакъ, а-
ко ги пріемате: то вече да знайте че не-
сте Православны, и не дѣйте са на мѣска
вече съсъ Православны тѣ, нито са нари-
чайте такива: заю то казахъмы, (а); „че,
два Бога въ една въкъ (кхѣа), немогътъ
да бѣахътъ.“